

הנשמה מגוף אדם, שנתקראת יונה, שכח טוב (שם ח) וישלח את היונה. הקלו הימים - אלו מים היזידונים, כמו שנאמר (זהלים כד) הימים היזידונים, שהם מצד הארץ. מעל הארץ, שהם מטה הארץ. מעלה מן הארץ, אלו מלacci תפלה.

מה בטוב? ולא מצאה היונה מנotta, שגונעה מן העולם העליון ומן הצדיקים שלמעלה ומפל הברכות. זהו שכח טוב (בראשית ח ט) ותשב אליו אל הפבה כי מים על פני כל הארץ.

הוציאו אותה שנייה, (שם ח) ו יוסף שלח את היונה מאתו. ומתחה לדחק והצער - ותבא אליו היונה לעת ערב, שלא היה מארה להם שעת הרוחה כמו שהיתה בראשונה, ונחשך לה חיים,

והעריב לה המשמש. ומה אמרה לנו ולבנוי? (שיר ח) מצאנו נשמרים הפלחים בעיר, אלו שומרינו שערינו ירושלים, ועם כל זה (בראשית ח יא) והנה עליה זית טרף בפיה. ועל זה (שם ז) וידע נח כי קלו הימים, והתחזקו מלacci התקדשה על מלacci התפללה. (שם ויחל עוד שבעת ימים אחרים וכיו', ולא יספה וכו', הרבה הימים מעל הארץ).

אחר שהסתפר ועברו אותו זמן ששלט מלאך הימים ועבורי הרשעים מן העולם, מה פתוב? (שם) ויזכר אלהים את נח.

הספינה נמלחה לתבנת נח, ויש בה אנשים יהודים וישראלים ובני עשו. כגדמא זו יש כלול מפלם, שהגורף הנה אינו מן הנשמה בקדושה, וזהו שאמר לנו שהוא נשמה לנשמה, כמו שנאמר (שם) עשה לך תפחת עצי גבר.

וזה הוא דבר לאברים, לך לך מארץ, לך פעם? אלא, צא מדירתך ומגופך ומבית אביך,

וליליא, שלא תיפוק נשמתא מגופה דבר בש, דאייקרי יונה. דכתיב, וישלח את היונה. הקלו הימים, אלין מים זדוניים, כמה דעת אמר (זו כו ע"ב) (זהלים כד) הימים היזידונים. דאיןון מפטריא דמסאבו. מעל הארץ, האינון לעיל מן ארעה, אלין מלacci תפלה.

מה כתיב. ולא מצאה היונה מנוח, דאתמנעי מעלה מא עילאה, ומן צדיקים דלעילא, ומפל ברכאנ. הדא הוא דכתיב, ותשב אליו אליו אל התיבה כי מים על פני כל הארץ.

אפיק לה תניננות, ו يوسف שלח את היונה מאתו, ומגו דוחק ואצער, ותבא אליו היונה לעת ערב, שלא הוות נהרא לו שעתה ברוחה, כמה דהות בקדמיה, וארחשה לה יומא, ואתערב לה שמשה.

ומה אמרת לנח ולבנוי. (שה"ש ח ז) מצאוני השומרים הפטובים בעיר. אלין נטרוי תרעוי ירושלים. עם כל דא, והנה עליה זית טרף בפיה, ועל דא וידע נח כי קלו הימים, ואותהkapו מלacci דקדשה על מלacci תפלה. וייחל עוד שבעת ימים אחרים וכו', ולא יספה וכו', חרבו הימים מעל הארץ.

בתוך דאסתר ועבר ההוא זימנא דשליט מליך הימים, ואתערו חיבין מעלה מא, מה כתיב, ויזכר אלהים את נח.

ספינה אמתילת לטיבתא דנח, ואית בה גורין יהודאין וישראלים ובני עשו, כDIGMA דא אית בגופה, כליל מפולהון, DIGOPA דא, לאו איהו מן נשמתא קדישא, ודא הוא דאמר לנו, דאיהו נשמתא לנשמה, כמה דעת אמר עשה לך תפחת עצי גבר.

וזה הוא דבר לאברים, לך לך מארץ, לך פעם? אלא, צא מדירתך ומגופך ומבית אביך,